ל) [מוספתא דפרה פ"ב],
נ' ויומא מב. וש"ג],
ג' [ככורות לב: חולין פד.],

ג) [בכורות יד: תמורה לב:], ד) [בכורות יד: תמורה לב:], ד) ב"ק עז. חולין פא:

ומנחות הה: תוספתה דפרה

נע" תוספות פסחים פא:

ד"ה נטמא], **ה**) [ובחים ו:

ע"ם מנחות עט: ע"ם],

ע"ם תנחות עם: ע"ם, ע"ם עון ביין עודל ע"ח, לי ע"ה, לי ביין עודל ע"ח, לי ע"ח, לי בדפו"י הגי חשר, מ) [פרה פ"ג מ"ה], ל) עיין ע"ל בדפו"י הגי הדי, ל) עיין ע"ב בדפו"י הגירמה בדפו" הגירמה בדפו" הגירמה בדפו" הבדפו" הגירמה בדפו" ה

ולכשיוממו, פ) וע"ע תום׳

יומא נ. ד"ה פר, 3) [כט. וע"ש תוס' ד"ה אין וכו'

דה"ק אין פודין מדרבנן

דאמר יהא להביא בדמיו עולה דכיון דאיהו חזי להכי לא מזבנינן

דמתנו ב"ד שיהו לדמי מותר תרומה

שהיה לרקועי פחים: פר ושעיר

של יוה"ל. שהן חטאות הפנימיות י:

וכן שעירי ע"ו. לבור שחטחו

בע"ז בהורחת ב"ד מביחין פר

לעולה ושעיר לחטאת כדכתיב

בפרשת שלח לך [במדבר טו] ואותו

שעיר מתן דמו על הפרוכת ועל

מזבח הזהב כדאמר בזבחים בפרק

ב"ש (דף לט:): כולן ימותו. דלא דמו

לשעירי הרגלים דתנן בהו במתניתין [ב:]

לא קרבו ברגל זה יקרבו ברגל אחר

אבל אלו אינן ראויין עד יום הכפורים

לשנה הבאה וכבר עברה לה שנה

והוו להו מתרומה ישנה והלכך ימותו

כדין חטאת שכפרו בעליה שהלכה

למשה מסיני חמש חטאות מתות

חו אחת מהם י: שאין חטאת לבור

מתה. לא נאמרה הלכה דחמש חטאות

אלא ביחיד. וטעמא דר"ש מפרש

בהוריות (דף ו:) ובתמורה (דף טו:):

לימא לב ב"ד מחנה עליהן. שיפדו

בלא מום: דלא שכיח. הילכך לא

0 חשוב ב"ד להתנות עליהן: והרי

פרה. חדומה: דלח שכיחה. בכל ימי

בית ראשון ובית שני לא עשו אלא

שבע מו: על כל פסול שבה. אם אירע

בה שום פסול תפדה: נשחעה

מפדה. נשחטה חוץ למקומה: ע"ג

מערכתה. בהכשר בהר המשחה

ובמקום הבדוק לה מקבר התהום

כדאמר בפרק בתרא דובחים (דף

קיג.): אין לה פדייה עולמית. מאחר

שנעשית בהכשר גנאי הוא להוליאה

לחולין: דקדושם כדק הכים היא.

כלומר אינה מקדשי מזבח ליקדש

קדושת הגוף לפיכך נפדית בלא מוס ואינה לריכה לב ב"ד: **העמדה** ו**הערכה**. שתעמוד על רגליה

ויעריכנה הכהן כדכתיב (ויקרא כז)

והעמיד את הבהמה לפני הכהן

והעריך הכהן וגו': דר"ש במסכת תמורה בפרק בתרא (דף לב:): פרה

מטמאה טומאת אוכלין. אע"ג דאית

לג א מיי' פ"ד מהלי פסולי מוקדשין הלכה ב ופ״ה מהל׳ עבודת יוה״כ

הלכה מו: פרה אדומה הל' ח: לה ד מיי שם הלי ט: לו ה מיי שם הלי י: לו ה מיי שם הלי י: לו ו מיי שם הלי ט: [מיי׳ שם הל"ז ופ"ב מהל' מעילה הל"ה]: ח ומיי׳ פ״א מהל׳ טומאה

לח ט מיי׳ פ״א מהל׳ פרה אדומה הל' ח:

הגהות הב"ח (A) גם' קריבין זה בזה למר:

מוסף רש"י . שעירי ע״ז. שחטחו נע״ז ו יו וכן שעירי לבול שחטאו בהוראת ב"ד, מביאין פר לעולה ושעיר לחטאת ייותא מה.). **והפריש** הראשונים (שם). כולן ימותו. דהויא לה חטאת שכפרו בעליה, וחמש חטאות מתות ולד חטאת ותמורת חטאת וחטאת שמחו בעליה ושכפרו ושעברה שנתה (שם נ.). לגדבה. לקין המזכח והיא קרויה נדכת לבור ובאה מן המותרות של כל הרועות האמורות נכל מקום (שם). שאין הטאת צבור מתה. וכי גמירי חמש חטאות מתות ביחיד גמירי (שם). דקדשי ביחיד גמירי (שם). דקדשי בדק הבית היא. לח קרנה למזנח, ולהכי קרי קרבה כמובח, ונהכל קרי ליה בדק הבית, כלומר דדין בדק הבית אית לה (תמורה ב.) כלומר אין בה קדושת המובח אלא קדושת דמים בעלמא, שחיטתה בהר שהרי בעינן העמדה והערכה. אין פודין את הקדשים לאחר מיתה מפני שכתוב בהן והעמיד את הבהמה לפני הכהן והעריך אותה הכהן, ולאחר מיתה אינה יכולה לעמוד (חולין פד.). פרה מטמאה טומאת אוכלין. פרה אדומה אע"ג דאסורה בהנאה, מודה ר"ש דמטמאה . דבכורות (ט:) דאיסורי הנאה כגון שור הנסקל ופטר חמור אין מטמאין טומאת אוכלין, ונפקא ליה מכל האוכל אשר יאכל, אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל, מודה לחרים (חולין פא:). ולי השיל לחה לי הבלח טומאה, היא גופה מטמאה אדם ובגדים, מפרשיט כה"ג בכריתות בפרק דם שחיטה (כא:) כגון בשר שחיסה (כמ:) כגון בשר שחפהו בפחות מכבילה בלק, אי משימ ליה אוכל מלטרף בהדי בלק ומקבל האי בלק טומאה אם יגע בטומאה ומטמא שאר אוכלין, ואי לאו אוכל הוא לא מקבל האי בלק טומאה, דלית ביה שיעורא, וכי נגעו ביה אוכלין אחריני טהורים הן שחינס נוגעין בנכלה אלא בכלק (חולין פב.). הואיל והיתה לה שעת

ובן שעירי ע"ו שאבדו. למאן דמפרש בפרק הוליאו לו (יומא ש הא דאמר לדמי עולה. כי אמרי אנא קדוש קדושת הגוף היכא דף נ.) דפר דקתני הכא הוא פר העלם דבר של לבור ניחא אבל למ״ד פר כ״ג תימה אמאי לא תני ליה פר העלם ליה אבל אמר יהא לדמי נסכים אף על גב דנסכים נמי למזבח דבר בהדי שעירי ע"ז שרגיל לשנותם יחד כדקתני להו התם וקדושתייהו דמיין להדדי כיון דלא להכי חזי מודבן וכל שכן היכא

אמילתא דאחרים ועוד תימה מאי שנא דלא קתני פרי העלם דבר וכן שעירי ע"ז שאבדו והפריש אחרים בלשון רבים כדקתני שעירי לשון תחתיהן כולן ימותו דברי ר' יהודה ר' רבים דמדקתני שעירי א״כ קסבר אלעזר וֹר׳ שמעון אומרים יירעו עד שיםתאבו י״ב שבטים מביאים י״ב שעירים וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה שאין חמאת ה"נ מייתו י"ב פרים דשניהן שוין צבור מתה ואמאי לימא לב בית דין מתנה עליהן אבודין קאמרת שאני אבודין דלא שכיחי הרי פרה דלא שכיחא ותניא 6-פרה נפדית על כל פסול שבה ימתה תפדה ינשחמה תפדה ∘ימצא אחרת נאה הימנה תפדה ישחמה על גבי מערכתה אין לה פדייה עולמית שאני פרה יי דקדשי בדק הבית היא אי הכי מתה או נשחמה תפרה הא בעינן יהעמדה והערכה הא מני ר"ש היא ראמר קרשי מזבח היו בכלל העמרה והערכה הקדשי בדק הבית לא היו בכלל העמדה והערכה אי רבי שמעון אימא סיפא שחמה על גבי מערכתה אין לה פדייה עולמית יוהתניא ר"ש אומר יפרה מטמאה מומאת אוכלין הואיל והיתה לה שעת הכושר ואמר ה"ל אומר היה ר' שמעון פרה נפדית על גב מערכתה אלא שאני פרה הואיל ודמיה יקרין אמר מר מתה תפרה יוכי פודין את הקדשים להאכילן לכלבים אמר רב משרשיא משום עורה וקיימי ב"ד ומתנו אדעתא דעורה אמר רב כהנא אמרי אינשי מגמלא אונה איתיביה אמרו לו לר' שמעון מהו שיקרבו זה בזה אמר להו יקרבו

. פרק קמא דהוריות (דף ד:)[©]: אל הכי נשחמה תפדה הא בעינן העמדה והערכה. מימה דמשמע דאי קדשי מובח היא ניחא והא רבי יוחנן אית ליה בפרק בתרא דתמורה (דף לב: ושם) דחחד זה ואחד זה היו בכלל העמדה והערכה ומיהו יש לומר הך סוגיא אמיא כר"ל דאמר לרבנן קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה אבל קשה דמעיקרא פריך אביי דלא אמר לב ב"ד מתנה עליהן ולבסוף פריך דאפילו במידי דלא שכיח אמר לב ב"ד מתנה עליהן ועוד דסבר דפרה קדשי מזבח היא וכן במסקנא ובכל דוכתין מסקינן שאני פרה דקדשי בדק הבית היא וסתמא דהש"ס בפ"ק דחולין (דף יא. ושם) מפרש דטרפות פוסל בפרה משום דחטאת קרייה רחמנא לכן נראה דאביי ידע שפיר דפרה קדשי בדק הבית היא ומ"מ סבר דאין נפדית אלא מחמת לב ב"ד מתנה עליהן להכי פריך והרי פרה דלא שכיח פירוש שימנאו נאה ממנה אפילו הכי מסקי דעתייהו ואמר לב ב"ד מתנה עליהם משום דקדשי בדק הבית היא א"כ בקדשי מזבח נמי אי אמר לב ב"ד מתנה עליהן אית לן למימר אפילו במילתא דלא שכיח ומשני שאני פרה דקדשי בדק הבית היא ואין לריך ללב ב"ד מתנה והשתא פריך אי הכי נשחטה תפדה אא"ב דמכח לב ב"ד נפדית כן דעתם להתנות ואי לאו תהא לדמי נסכים והוי כבעל מום מעיקרו דמודי ביה ר' יוחנן דלא בעי העמדה והערכה שפיר וא"ת ואי קדשי בדק הבית היא

היכי פריך בסמוך וכי פודין את הקדשים להאכילם לכלבים הא של בדק הבית ודאי פודין דהא דאין פודין נפקא לן מואכלת ולא לכלביך (דברים יב) דכתיב בפסולי המוקדשים של מזבח כדמוכח בפרק ב' דבכורות (דף טו. ושם) דמההוא קרא נפקא לן גיזה וחלב של קדשי בדק הבית מותרים ואפילו קדם הקדישן למומן תנן התם דמותרין לאחר פדיונן בגיזה ועבודה ובהדיא קתני התם אם מתו יפדו יש לומר דמדרבנן אסור כדמוכח בפרק כל שעה (פסחים דף לבט) גבי חמץ של הקדש והא דקתני אם מתו יפדו היינו מדאורייתא: פרה מממאה מומאת אוכלין. מפורש נמקום אחר: וכי פודין את הקדשים. ואע"ג דפלוגמא היא בפ"ב דבכורות (דף טו:) אפילו בקדם הקדישן למומן מ"מ סתם משנה התם (דף יד.) ובפרק הזרוע (מולין דף קל.) כמ"ד אין פודין: משום עורה. הקשה הר"ר מרדכי מ"ש מהא דאמר [זכחים] (דף קג:) בכור שנטרף קוברים אותו עם עורו לפי שאין פודין את הקדשים להאכילם לכלבים ולא אמר שיפדו משום עורו ולמאי דפרישית שאין פודין מדרבנן בקדשי בדק הבית ניחא ולפיכך מותר ליהנות מעורה אבל התם דאין פודין מדאורייתא אסור גם העור: רבי שמעון דית דיה דב ב"ד מתנה עליהם. ולא מלי לשנויי אבודין שאני דאבודין דלעיל ודאי לא

שכיחי דנזהרים לשמרן ביותר לפי שקדושתן מרובה שדמן נכנס לפני ולפנים א"נ אינהו גופייהו לא שכיחי דפר ושעיר של יום הכפורים אינן אלא פעם אחת בשנה וכן שעירי ע"ז לא שכיחי כלל אבל הכא אע"ג דמיירי נמי בשעיר החיצון של יום הכפורים מכל מקום שעירי

אמרו לו הואיל ואין כפרתן שוה היאך הן

קריבין 🕫 אמר להן כולן באין לכפר על מומאת

מקדש וקדשיו ואמאי לימא לב ב"ד

מתנה עליהן ר' שמעון קאמרת ר"ש "לית

ליה לב ב"ד מתנה עליהן דאמר ®רב אידי

בר אבין אמר רב עמרם א"ר יוחגן תמידין שלא הוצרכו לצבור לדברי רבי

שמעון אין נפדין תמימים לדברי חכמים

נפדין תמימים ורבגן דפליגי עליה דרבי

שמעון מאן נינהו אי נימא רבנן דקמורת

שאני

ליה לר"ש איסורי הנאה אין מטמאין טומאת אוכלין ויליף ליה מכל

האוכל אשר יאכל [ויקרא יא] אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל

ושאין אתה יכול להאכילו לאחרים אין קרוי אוכל במסכת מנחות

בפרק המנחות והנסכים (דף קא:) ופרה איסורי הנאה היא:

מטמחה טומחם חוכלין. חם נגע שרץ בבשרה וחזר ונגע בשרה

באוכלין טימאתן: הואיל ויש לה שעת הכושר. לכך: ואמר ריש

לקיש. מהו שעת הכושר שלה: אומר היה ר' שמעון פרה. שנשחטה

כהלכתה על גב מערכתה: נפדית. אם מצא נאה הימנה. וסבירא

ליה לר"ש העומד לפדות כפדוי דמי [ב"ק עו:] והויא ליה אוכל שאתה יכול

להאכילו לאחרים: אלא. לא תוקמה כר"ש והאי דקתני מצא נאה

הימנה תפדה משום דלב ב"ד מתנה עליה אע"ג דלא שכיחא איידי

דדמיה יקרין מסקי אדעתייהו לאתנויי: האי **סגא סבירא ליה וכו**'

עד באין מעמידין לא גרסינן: וכי קיימו צ"ד ומתנו. משום הללה

פורתא דדמי עורה: נימא. להו ר"ש לב ב"ד מתנה שאם לא יקריב

י ברגל זה יקרב ברגל זה ולמה ליה לשנויי שינויא דחיקא כולן באין

לכפר כו': ס דלית תקנתא ברעייה. הלכך מתנו עלה אבל תמידין

דאית להו תקנתא ברעייה ש ולכשימותו יפדם לא קיימי בית דין ומתנו:

חילונים שכיחי טובא ואבודין דידהו שכיחי ומסקי בית דין דעתייהו להתנות עליהן:

גליון הש"ם נמ' מצא אחרת נאה

רבינו חננאל וכן שעירי ע"ז שאבדו והפריש אחרים תחתיהם

ואח״כ נמצאו בין למאן דאמר ימותו בין למאן דאמר ירעו עד שיסתאבו אמאי לא אמרינז לב . ב״ד מתנה עליהם ונפדין תמימין. ופריק שאני אבודין. כלומר כיון דלא שכיחי דכל מאן דפריש קרבן מזהר זהיר ביה. ין בן ביידי מתנה לפיכך אין לב ב״ד מתנה עליהן. ואקשינן והרי פרה דלא שכיחא ותניא פרה נפדית על כל פסול שבה. או נשחטה מצא אחרת נאה הימנה תפדה לאו משום דאמרינז לב ב״ד מתנה עליהם. לאע״ג דלא שכיחא. שחטה ע״ג מערכתה שחטה עג מעוכונה אין לה פדיה עולמית. ופריק שאני פרה דקדשי בדק הבית היא דלעולם לפדיה קיימי: הא ר׳ בוק הבית היא דעוכם לפדיה קיימי: הא ר׳ שמעון היא דאמר קדשי מזבח היו בכלל העמדה . הבית אינן בכלל העמדה והערכה כלומר אפילו נערכין ונפדין ומפורש בסוף תמורה. ואסיקנא והא לר' שמעון פרה אמאי תני אין לה פדיה עולמית. אלא שאני פרה שנפדית על כל פסול שבה הואיל ודמיה יקרים. ואסיקנא לעולם אין . פודין הקדשים להאכילן והאי דקתני . לכלבים יכדאמרי אנשי מגמלא אונא. ומותבינן לרבה ממתני׳ אמרו לו הואיל ואין כפרתן שוה היאך הן קרבין. אמר להן כולן באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו ואמאי לימא להו לב אמאי לינא לווו לב ב״ד מתנה עליהן [ופריק ד׳ שמעון ל״ל לב ב״ד מתנה עליהם). דאמרי משמיה דו, שלא הוצרכו לצבור לדברי ר' שמעון אין דייאיז לדברי נפדין תמימין לדברי חכמים נפדין תמימין.

הבושר. להאכילה אף לעצמו משנשמטה (שום פאב) ויכדה לה סורס אוכל (ב"ק עות). ואמר ר"ל, איזו שעת הכושר היקה לה. דאומר היר ר"ש פרה נפדיס אפילו נשמטה על גבי מערכתה כמשפט. אם מצא אחרת יפה ממנה.